

REIVINDIQUEM EL MUSEU DE LES ARTS ESCÈNIQUES

[No hi ha passat si no es pensa el futur / ni hi ha futur si no es pensa el passat]

El present manifest reivindica la necessitat d'habilitar una seu pública per al Museu de les Arts Escèniques (MAE). Les seves col·leccions, que han anat en augment en els darrers anys i ho faran més en els propers, necessiten a més un espai adequat per preservar-les, així com els mitjans tècnics i de personal necessaris per classificar-les, analitzar-les i divulgar-les a la ciutadania. Alhora, concebem aquest espai com una àgora pública per reflexionar i explicar el passat, el present i el futur dels professionals de l'escena.

L'actual Museu de les Arts Escèniques, malgrat ser un projecte centenari i un referent en la documentació, la recerca i la difusió de les arts escèniques catalanes i espanyoles, és un gran desconegut per a la societat. Un dels principals motius és que, durant dècades, no ha estat possible l'assoliment d'un espai físic d'exhibició i interacció que promogui la difusió del patrimoni escènic com una experiència formativa transformadora.

Si bé les arts escèniques són efímeres per naturalesa, constitueixen un llegat molt ric i complex: esbossos, maquetes, textos, fotografies, pel·lícules, vídeos, cartells, programes, memòries, vestits, complements, titelles, etc. Les arts escèniques reflecteixen tots els moviments artístics, socials, polítics i culturals amb gran riquesa i claredat, i aglutinen un ventall ampli d'oficis. Per tant, admeten una presentació museística amb un gran atractiu; aquest llegat ha d'interactuar amb la societat, no pot estar amagat.

El MAE està format per segles d'història guardats en unes reserves que són de difícil accés, tant per al públic general com per al professional, i que a més a més precisen urgentment de més espai.

La dificultat d'accés a aquest patrimoni provoca que les noves generacions de creadors generin el seu art al marge de la gran riquesa de la pròpia tradició i s'hagin de reinventar dècada a dècada. És així com els creadors d'ahir i d'abans-d'ahir, que van ser veritables agitadors artístics, culturals i intel·lectuals en el marc de les seves generacions, desapareixen sense esdevenir referents per als creadors d'última fornada. Aquesta manca de referents també afecta el públic.

D'altra banda, els artistes internacionals de màxim nivell artístic tampoc tenen l'oportunitat de mostrar amb una visió més àmplia la seva obra. El pas pels teatres de Catalunya de grans personalitats mundials de l'escena sovint no deixa pòsit en el record de creadors i espectadors.

Cal, doncs: incentivar aquesta presència internacional i la seva memòria (mitjançant exposicions, conferències, debats, trobades amb artistes, etc.), fomentar el diàleg constant amb els creadors locals, molts dels quals s'han obert pas en el panorama internacional; i impulsar el debat de l'art, tant pel que fa a la memòria, com a la creació plenament actual.

Reivindiquem, per tant, un Museu viu, actiu, amb capacitat de copsar la infinita varietat i mobilitat de l'art a través de la seva història, generada amb cada dia que passa, i orientat en aquesta recerca contínua del futur que és la recerca artística. Un Museu *viu* vol dir un espai de convivència entre el públic i els creadors, però encara més un espai de debat per als artistes de tots els àmbits que participen en el fet escènic. Un espai per a la consciència col·lectiva d'una societat que necessita pensar-se sempre de nou.

Totes les arts en general i, donat el seu caràcter efímer, encara més les arts escèniques, necessiten sumar en el present i acumular al llarg dels anys per poder tenir memòria i imaginar el futur. Hem d'articular aquesta memòria per millorar el futur construint el Museu Nacional de les Arts Escèniques.

Aquest manifest té la voluntat de reclamar a les principals institucions que estableixin un acord per fer efectiva la creació del Museu Nacional de les Arts Escèniques.

Adhereix-t'hi a www.perunnoumae.cat

#perunnoumae